

ΟΙ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΙ ΑΠΟ 48-2006 μ.Χ.

Κατά σειράν οι Αρχιεπίσκοποι Κύπρου όπως παρατίθενται στην επίσημη έκδοση της Ιεράς Αρχιεπισκοπής (Εορτολόγιον Εκκλησιαστικόν και Πράξεις), ήσαν οι ακόλουθοι, σύμφωνα με έρευνα του Βυζαντινολόγου Αθανάσιου Παπαγεωργίου. Σημειώνεται ότι όπου δεν κατέστη δυνατό να εξευρεθούν Αρχιεπίσκοποι που ποίμαναν την Εκκλησία της Κύπρου δεν σημαίνει ότι δεν υπήρχαν:

Απόστολος Βαρνάβας	48-57
Αγιος Ηρακλείδιος	57-;
Γελάσιος	; -325-;
Επιφάνιος	368-403
Σαβίνος	403-;
Τρωΐλος	; -431
Ρηγίνος	431-;
Ολύμπιος Α	-449-451
Σαβίνος	451-487
Ανθέμιος	487/488-;
Ολύμπιος Β	τέλη 5ου-αρχές 6ου αι
Φιλόξενος	553-;
Γρηγόριος Α	6ος αιώνας
Αρκάδιος Α	τέλη 6ου-αρχές 7ου αι.
Πλούταρχος	; -620-627
Αρκάδιος Β	627-641
Σέργιος	641/642-655-;
Κωνσταντίνος Α	δεύτερο ήμισυ 7ου αι.
Θεόδωρος	δεύτερο ήμισυ 7ου αι.
Γρηγόριος	δεύτερο ήμισυ 7ου αι.
Επιφάνιος Β	; -681-685
Ιωάννης Α	; -691-;
Δαμιανός	8ος αιώνας
Σωφρόνιος Α	8ος αιώνας
Θωμάς	8ος αιώνας
Κωνσταντίνος Β	; -783-787-;
Χριστόφορος	8ος-9ος αιώνας
Ιωάννης Β	8ος-9ος αιώνας
Θεοφάνης	9ος αιώνας
Αλέξιος	9ος αιώνας
Επιφάνιος Γ	; -870-;
Ευστάθιος	; -890-;
Βασίλειος	τέλη 10ου-αρχές 11ου αι.
Νικόλας Μουζάλων	1107-1110
Θεοδώρητος	α ήμισυ 12ου αι.
Ιωάννης Β ο Κρητικός;	-1151-1171-;
Βαρνάβας Β	; -1175
Σωφρόνιος Β	; -1191-;
Ησαΐας	; -1195-1209-;
Ιλαρίων	;

Αρχιεπίσκοπος Κυπριανός

Αρχιεπίσκοπος Σωφρόνιος

Μακάριος Γ

Νεόφυτος Α ; -1221-1251
Γερμανός Πασίμανδρος 1251-1260

Σύμφωνα με την ίδια έκδοση της Ιεράς Αρχιεπισκοπής η έδρα του Αρχιεπισκόπου καταργήθηκε με Βούλα του Πάπα Αλέξανδρου Δ' το 1260 στη διάρκεια της Φραγκοκρατίας και Ενετοκρατίας και νέος Αρχιεπίσκοπος εκλέγηκε μετά την κατάληψη της Κύπρου από τους Τούρκους το 1570. Οι υπόλοιποι Αρχιεπίσκοποι είναι οι πιο κάτω:

Τιμόθεος 1572-1587;-
Λαυρέντιος περί το 1590
Νεόφυτος Β ; -1592
Αθανάσιος 1592-1600
Βενιαμίν 1600-1605
Χριστόδουλος Α 1606-1640
Νικηφόρος 1641-1674
Ιλαρίων Κιγάλας 1674-1682
Χριστόδουλος Β 1682-1685
Ιάκωβος Α ; -1691-1692-;
Γερμανός Β ; -1695-1705
Αθανάσιος Πατριάρχης Αντιοχείας
Πρόεδρος Κύπρου 1705-1708
Ιάκωβος Β 1708-1718
Σιλβέστρος 1718-1733
Φιλόθεος 1734-1759
Παΐσιος 1759-1767
Χρυσάνθος 1767-1810
Κυπριανός 1810-1821
Ιωακείμ 1821-1824
Δαμασκηνός 1827-1840
Ιωαννίκιος 1840-1849
Κύριλλος Α 1849-1854
Μακάριος Α 1854-1865
Σωφρόνιος 1865-1900
Κύριλλος Β 1909-1916
Κύριλλος Γ 1916-1933
Λεόντιος 1947
Μακάριος Β 1947-1950
Μακάριος Β 1950-1977
Χρυσόστομος Α 1977-2006
Χρυσόστομος Β 2006-

**Αρχιεπίσκοπος
Χρυσόστομος Α**

**Αρχιεπίσκοπος
Χρυσόστομος Β**

Ο ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΤΟΥ 1865

ΠΛΗΝ τῶν τοῦ 1821 ἀθανάτου μνήμης μεγαλονύμου Κυπρίων Ἐθνομαρτύρων, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κυπριανοῦ καὶ λοιπῶν συμμαρτύρων του, δὲν εἶνε ὀλίγοι καὶ οἱ μετὰ τὸν Ἐθνομάρτυρα Κυπριανὸν ἄξιοι ἐκείνου διάδοχοι κατὰ τὸν ἸΘ' αἰῶνα, ἀλλ' ἰδιαιτέρως ἐκείνος ὅστις ὑπῆρξε τύπος καὶ ὑπογραμμὸς Χριστιανικῆς καὶ Ἑλληνικῆς ἀρετῆς καὶ ἐπομένως ἄξιος ἀλήστου μνήμης καὶ βαθύτατου σεβασμοῦ καὶ τῶν μοκαρισμῶν τῶν Ἑλληνικῶν Κυπριακῶν γενεῶν εἶνε ὁ κατὰ τὸ 1865 ἐκ χολέρας θανὼν Ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος.

Δὲν καταλέγεται βέβαια οὗτος μετὰ τῶν Ἐθνομαρτύρων, ὅχι διότι δὲν ὑπῆρξε θαρραλὸς ἀμύνη τῶν Ἑλληνικῶν τῆς Κύπρου δικαίων, ἀλλὰ διότι τότε ἡ Τουρκία ἐφαρμόσασα εἰς τὸ Κράτος τῆς μᾶλλον ἀγαθὰς ἐπὶ τῆ βίασε τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ διοικητικὰς μεταρρυθμίσεις ἐγένετο ἡμιώτερα καὶ ἀνεκτικώτερα καὶ μεγάλως ἐτίμα τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς Ἀρχηγούς καὶ Ἐθνάρχας, πλὴν ὁ Μακάριος, ἐνῶ οὐδεμίαν, κατὰ τὰ ὑπὸ τῆς Ἱστορίας διασωθέντα, παρουσίαζεν ἔλλειψιν καὶ ὡς πρὸς τὴν Ἐθνικὴν δράσιν, ὑπῆρξε πρότυπον ἀγαθοῦ Πατρὸς καὶ Ποιμένου τοῦ εἰς αὐτὸν ἀπὸ Θεοῦ ἐμπιστευμένου λογικοῦ Ποιμνίου, ὡς σὺν ἄλλοις χαρακτηριστικώτατα δεικνύει καὶ τὸ ἀκόλουθον γεγονός.

Ἐλυμαίνετο κατὰ τὸ 1865 τὴν Κύπρον καὶ ἰδιαιτέρως τὴν Λευκωσίαν ἢ χολέρα, ἐξ ἧς οἱ ἐν Λευκωσίᾳ θνήσκοντες ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν ἀνήρχοντο εἰς δεκάδας.

Πολλοὶ τῶν κατοίκων, ὅσοι εἶχον πρὸς τοῦτο τὸ μέσα, εἶχον μετοικῆσαι εἰς ὄρεινὰς περιοχὰς καὶ οἱ ἐκ τούτων πρόκριτοι καὶ μετ' ἰδιαιτέρας ἀφοσιώσεως προσκείμενοι πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον ἐπανειλημμένως προσελθόντες παρ' αὐτῷ ἐπέμενον ὅπως καὶ οὗτος σεαυτῷ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Λευκωσίαν πρὸς διάσωσίν του μετοικῶν ἕσω καὶ εἰς αὐτὸ τὸ παρά τὴν Λευκωσίαν Μετόχιον τοῦ Ἁγίου Ἡρακλείδου.

Ἀλλ' ὁ Μακάριος διαρκῆδην ἠρνεῖτο νὰ πράξῃ τοῦτο, καὶ τοὺς παρεκάλει νὰ μὴ ἐπιμένουν εἰς τοιαύτην ἄτοπον καὶ ἀνόρηστον δι' Ἀρχιεπίσκοπον εἰσήγησιν λέγων εἰς αὐτοὺς πατρικὰ λόγια ὡς ἐξῆς περίπου :

Μὴ μὲ παρακινεῖτε νὰ φύγω.

Εἶμαι ποιμὴν διὰ τὰ εὐρίσκωμαι πάντοτε παρὰ τῷ Ποιμνίῳ μου, νὰ τὸ βοηθῶ καὶ τὸ παραμυθῶ καὶ συνδουλοπαθῶ βεβαίως μετ' αὐτοῦ καὶ ὅχι νὰ τὸ ἐγκαταλείψω προδίδων τὴν ἀπὸ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων δοθεῖσαν μοι ἐντολήν.

Ἐγκαταλείπων οὐδέ παύσσω ἐγὼ ὁ ἴδιος τὸν Ποιμένα, δηλαδὴ ἐμαυτὸν, καὶ τότε βέβαια «διασσορπισθῆσονται καὶ ἀπολεσθῆσονται τὰ πρόβατα», τὰ ὅποια ὑποχρέωσιν ἔχω νὰ φυλάξω καὶ προστατεύσω μαθ' ὅσον δύναμαι.

Ἐάν ἐγκαταλείψω τὸ Ποιμνίόν μου, τότε τοῦτο ἐπὶ μᾶλλον θὰ ἀπογοητευθῇ καὶ θὰ τῷ λείψῃ τελείως ἢ ὑπομονὴ πρὸς ἐπιτυχέστεραν ἀντιμετώπισιν τῶν τοιούτων δειῶν δοκιμασιῶν, καί] θὰ ἔχη δίκαιον καὶ ἂν μὲ μεμφθῇ καὶ ἂν ἀκόμη καὶ ὡς προδότην μὲ καταρασθῇ.

Διότι καὶ πράγματι ὡς δειλὸς δραπέτης φεύγων θὰ ἦμαι προδότης τῆς Θείας Ἐντολῆς καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων ἐμπιστοσύνης.

Καὶ οὐ μόνον ἔμεινεν ἐν Λευκωσίᾳ παρὰ τῷ Ποιμνίῳ του, ἀλλὰ καὶ μαθ' ἐκάστην ἐπισκεπέτατο καὶ παρεμύθει χολεραίωντας, προσβληθεὶς ἐν τέλει καὶ ὁ ἴδιος ἐκ τοῦ τοιούτου συγχροτισμοῦ του ἐκ χολέρας καὶ θανὼν κατὰ τὴν 4ην Αὐγούστου 1865.

Δὲν εἶνε ἀμαράντου Στεφάνου καὶ Δόξης ἄξιος ὁ τοιοῦτος τῆς Ἐκκλησίας Μάρτυς ;

Καὶ δὲν εἶνε καθῆκον καὶ ὑποχρέωσις τῆς Κύπρου ἄληστον νὰ τηρῇ τὴν ἱερὰν μνήμην του καὶ δημοτελεῖ ἐτήσια μνημόσυνα ὑπὲρ αὐτοῦ νὰ καθιερώσῃ, ὡς καὶ διδασκικώτατον δὲ καὶ ψυχαφελέστατον νὰ ἔχη μᾶθημα τὸν βίον τοιοῦτου ἱεροῦ Ἀνδρὸς, ὅστις, προσηυτέρον, ἐν τῇ περιλάμπρῳ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἔθνους δράσει

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ 2 4 1949: Ἡ εφημερίδα φέρνει στο φῶς μερικὲς ἀγνωστες πτυχὲς τῆς ζωῆς καὶ τῆς δράσεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου, ὁ ὁποῖος το 1865 ἐπέμενε νὰ μείνῃ με τὸ ποιμνιο του στη Λευκωσία, παρά νὰ το εγκαταλείψῃ για νὰ σωθεῖ ἀπὸ τὴ χολέρα ἀπὸ τὴν ὁποία μαστιζόταν τὸ νησί